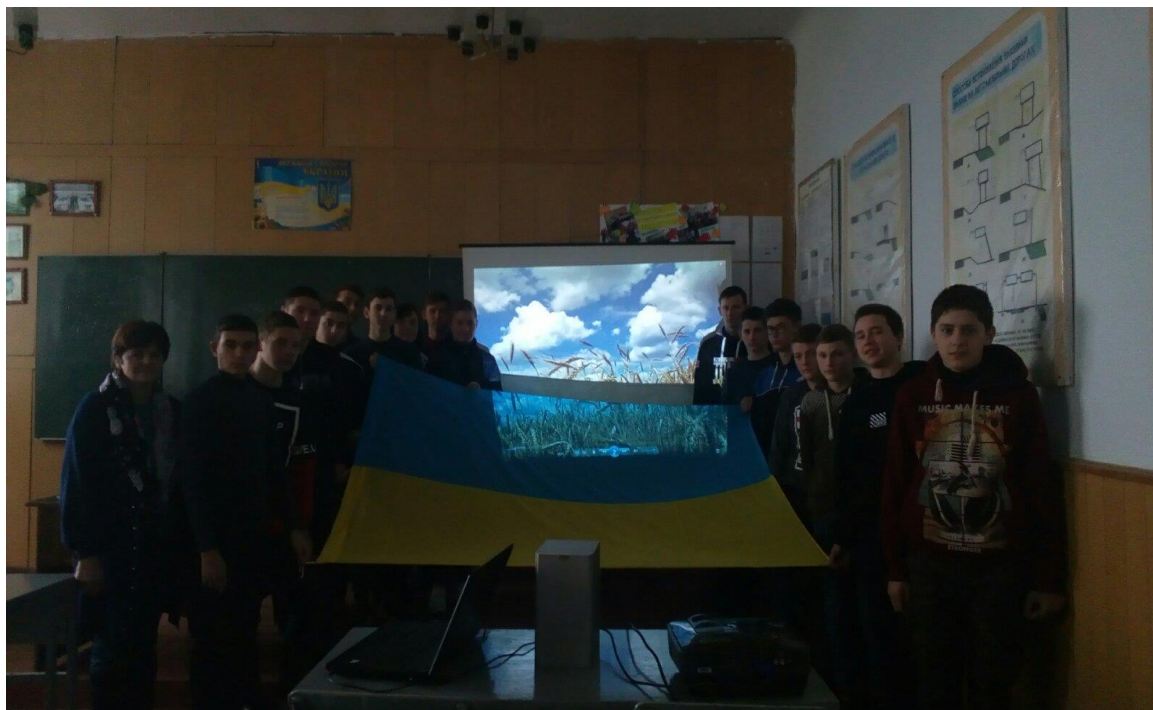

*Любіть Україну, як вірні сини,
Віддати життя їй готові...
Як юні сини, що життя віддали
Під Крутами всі, як герої...*

День пам'яті героїв Крут...

Є в історії України події, які стали знаковими, символічними. Такою подією є героїчна смерть під залізничною станцією Крути молодих захисників Української Держави. ...Саме сьогодні 29 січня 2020 року, в Новоушицькому коледжі ПДАТУ до 102-річниці вшанування пам'яті героїв Крут відбулася виховна година патріотичного спрямування «» в М11 групі агроінженерного відділення, яку підготувала та провела завідувачка бібліотеки коледжу Мельниченко Галина Василівна. Студенти декламували вірші, переглянули відеоматеріал та хвилиною мовчання вшанували пам'ять героїв Крут.

22 січня 1918 року був проголошений IV універсал Центральної Ради. У ньому зазначалося: «...віднині Українська Народна Республіка стає самостійною, ні від кого не залежною, вільною, суверенною Державою Українського Народу». А вже через 7 днів, 29 січня 1918 року на підступах до Києва, під станцією Крути, зустрілися в пекельному бою українські підрозділи Центральної Ради та більшовицькі війська, які йшли з Росії. Проти 300 українських юнкерів, студентів та гімназистів виступало понад 4 тис. червоних радянських вояків на чолі з Михайлом Муравйовим.

Крути – це великий перелом на межі двох століть. Ми вчитуємось у цю сторінку історії. Читаємо і не розуміємо: чому так сталося? Чому ніхто не помітив у той радісний час визволення України, що на нашу землю насувалась чорна тінь? Щоб наша держава жила, багатьом її патріотам прийшлося пожертвувати своїм життям. І надто вражає, коли на таку абсолютну самопожертву йдуть молоді люди, які тільки почали здійснювати свій життєвий проект.

Події 29 січня 1918 року, які живуть в душі українського народу, і сьогодні яtring його серце.

То ж давайте заирнемо в ті дні, відкриємо ще одну сторінку нашої історії, усвідомимо суть трагедії, ім'я якої Крути. Перші згадки і справжня, реальна оцінка захисників Крут відбулася вже після набуття Україною незалежності. Не можна викреслити з пам'яті людської той великий та безсмертний подвиг юних студентів, що захищали українську державність, поклавши на її вівтар найцінніше – власне життя.

Нехай пам'ять про наших героїв, що загинули під Крутами, буде вічною. І нехай їхня смерть буде для нас прикладом, як треба любити свою Батьківщину.

І нехай сучасні вчені-історики розмірковують про міфи і правду Крутянської битви, ніхто не поставить під сумнів високий героїзм і патріотичну самопожертву юних борців за ідею, відданих захисників національної справи.

В. Шинкаренко